

§ 91.

Skærpende Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) Rømmer fra Fartøi, som er paa Tog eller til Tog udrustet,
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning,
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværlighed for Krigsfolket, hvori han burde deeltage, ham bitterligt finder Sted eller forestaaer, eller
- 4) medtager sin Tjenestehest eller de Baaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Beklædning. Dog, dersom han ikke skaffer disse Ting tilstede igjen, eller han for Rømningen har taget dem til sig i det særlige Niemed at tilvende sig dem, ansees han, som om han har afhændet dem (§ 191), foruden at være skyldig i Rømning.

§ 92.

Dersom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter frivillig fremstiller sig, fritages han, naar han ikke er Officeer, for at ansees som Rømningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 97); men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93.

At en Rømningsmand, skulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovbestemte Straf for Rømning.

§ 94.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder samt, hvis dette ei kan skee betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officeer, med Fængsel eller Embeds Fortabelse. Tilføjtes Rømningen udført under de i sidste Deel af § 85 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar. Smidlertid skal den Paagældende, naar han forhindrer Forbrydelsen, forklaantes for Straf, skjøndt han har forsomt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvøgrede i op- eller nedstigende Linie; Søskende, Wgtesfælle, Fosterfædre eller Fosterbørn, men disse Personer skulle dog under fornævnte Straffe paa anden Maade efter Omstændighederne søge at forhindre Forbrydelsen, og for Foresatte bortfalder ikke Ansvar efter § 129.

Paa Medskyldige i en aftalt Rømning i Krigstid anvendes iøvrigt Bestemmelsen i § 67 og paa Dvergang til Sjenden tillige Bestemmelsen i § 66.

§ 95.

Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paafører sig Sygdom eller Legemsfeil, der gjør ham udhygtig til saadan Tjeneste, skal ansees med Fængsel eller Strafarbejde indtil 2 Aar.

§ 96.

Den, som ved at foregive Sygdom eller ved andre ulovlige Midler unddrager sig fra Tjeneste, skal, forsaavidt han ikke har forskyldt højere Straf efter andre Bestemmelser, ansees med Fængsel, Degradation eller Embeds Fortabelse.